

Abstrakt

Tato diplomová práce popisuje tři fáze kognitivismu, který v první polovině 20. století vznikl jako reakce na antimentalistickou tradici filozofického myšlení (reprezentovanou mimo jiné Charlesem S. Peircem a Charlesem Morrisem) a který byl umožněn zejména takzvaným lingvistickým obratem ve vědě (především v analytické filozofii), jenž mentální jednotky, považované za nevědecké, nahradil jednotkami jazykovými, pojímanými jako odraz mentálních stavů, a navíc umožňujícími adekvátní zkoumání. Práce je do velké míry vedena knihou *On Minds and Symbols* Thomase C. Daddesia, která je považovaná za jeden z prvních explicitních pokusů o formulování kognitivněsémiotické perspektivy a v rámci níž autor mapuje předchozí vývoj kognitivního paradigmatu. Nejprve jsou tak popsány faktory, jež vznik kognitivismu umožnily, a poté jeho vývoj, který lze rozdělit podle vzoru Daddesia na dvě vlny. Tato práce však Daddesiovu knihu přesahuje a stanovuje třetí fázi, kdy kognitivismus v rámci sémiotiky vzniká jako samostatné pole bádání, tj. kognitivní sémiotika. V rámci tohoto vývoje práce sleduje zejména proměnu pojmání vztahu jazyka a mysli, který je pro kognitivně-lingvistické vědy klíčový, a ustanovení znaku jakožto jednotky relevantní pro studium lidské kognice.